6de JAARGANG. CURACAO DEN 14n DECEMBER 1889 N° 311

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66. RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar pedilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel. fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

HET WETSONTWERP-MACKAY

TOT REGELING VAN LAGER-ONDERWIJS IN DE EERSTE KAMER.

—o—

De geschiedenis der nieuwe schoolwet, die reeds lijvige boekdeelen zou kunnen vullen, wordt met den dag uitgebreider. In bewerking is nu de historie der nieuwe phase, die het ontwerp is ingetreden. Wij waren blijde, toen wij een paar maanden geleden onzen lezers op de laatste bladzijde van het eerste gedeelte het verblijdend bericht konden aanwijzen: *Wetsontwerp Mackay aangenomen met 71 tegen 27 stemmen; 17 liberalen zijn toegetreden.* Sinds verhuisde het Ontwerp naar de Eerste Kamer. Hier werd het oude lied opnieuw aangeheven. Het afgeloopen orgel werd weder opgewonden en doet nu hier dezelfde wijzen als in de Tweede Kamer hooren

Zal het slotakkoord ook weder hetzelfde zijn? Er wordt gehoopt: er wordt gevreesd. De vrees is aan de zijde der liberalen, aan wier borst menige angstkreet ontsnapt. De nederlandsche bladen bewaren den weergalm van het krijgsgeschrei door Mr. Levy aangeheven in *Burgerplicht*, waardoor een mager aantal in haast bijeengebrachte leden ten spijt van den hoogleeraar Fruijn een motie werd aangenomen, strekkende om de Eerste Kamer te bewegen haar hooge goedkeuring aan het ontwerp niet te schenken. Dezelfde bede werd opgezonden door de Maatschappij tot *Nut van 't algemeen*, de Maatschappij *Volksonderwijs*, het *Algemeen Nederlandsch Werklieden-Verbond* en andere liberale kiesvereenigingen in den lande.

Maar diezelfde vrees in het liberale kamp getuigt van een verandering in de meening, die zij nog kort geleden waren toegedaan. Toen immers in April j.l. het voorstel der Regeering over Onderwijs uitkwam, bleek het èn uit de verklaringen, door het bestuur der *Liberale-Unie* afgelegd, èn uit de hoofdorganen der liberale pers, dat het ontwerp medeviel; dat men erger had gevreesd en dat, zoo het maar mocht gelukken eenige van de meest aanstoot gevende bepalingen uit het ontwerp te verwijderen, er alle reden bestond, om te vermoeden, dat men zich over een vergelijk in zake van onderwijs zou kunnen verstaan. Niemand dan ook, die er aan dacht een adres in de Tweede Kamer op te zenden, om tegen die wetsvoordracht te protesteeren. En zie, nauwelijks heeft het de Eerste Kamer bereikt, of de hekken zijn verhangen en het regent nu adressen met de dringende bede, dat deze hooge Vergadering hare goedkeuring moge onthouden aan het bij haar aanhangige ontwerp van Schoolwet.

Welke mogen de beweegredenen zijn, die deze verandering van zienswijze bij de liberalen tot stand brachten? De hoogleeraar Buys te Leiden een geleerde, wiens onvervalscht liberale beginselen door niemand in twijfel worden getrokken, en wien door Mr. Levy zeker het verwijt niet voor de voeten geworpen kan worden „dat hij zóo zelden in vragen van praktische politiek zijn landgenooten voorlicht,"—heeft zich de moeite gegeven de argumenten, in de adressen voorkomende, na te gaan en te weerleggen. Het resultaat van zijn onderzoek komt voor in het laatste nummer van de *Gids*.

Het ligt niet in ons plan dat *Gids*-artikel in al zijn deelen te volgen. Wij releveeren slechts een enkel punt. In die studie wordt door den heer Buys openlijk het recht der ouders erkend in zake de vrije keuze eener school, die zij voor hun kinderen geschikt achten. „Niet de wet, maar de maatschappij zelve beslist welke inrichting van onderwijs haar het best voegt." Prof. Buys eerbiedigt den toestand door het Ontwerp-Mackay in 't leven geroepen, wijl de Grondwet zelve zeker die vrije keuze insluit. Hij verklaart, en niet ten onrechte, dat „de nederlandsche maatschappij ontgroeid is aan de schoolwetgeving, die haar op dit oogenblik beheerscht"; dat diezelfde tot nu toe vigeerende schoolwet geen „bevrediging van een der eerbiedwaardigste behoeften" (des volks), maar, „een machtige belemmering" is geworden. Zie hier de rede van dit laatste. De tegenwoordige wet „laat (de helft des volks) al de kosten van haar eigen scholen betalen, en legt haar daarenboven de verplichting op, bij te dragen in het onderhoud van anderen, die, hoe voortreffelijk ook op zich zelve misschien, in elk geval hare behoeften niet bevredigen kunnen." Scherp wordt de heer Buys, waar hij die liberalen weerlegt, welke gelooven aan het woord van Mr. Veegens; subsidie aan de bijzondere is *de val der openbare school*. Het bewijs voor die stelling moet nog geleverd worden, meent de hoogleeraar. Maar mocht de heer Veegens waarheid gesproken hebben: mocht de subsidie aan de bijzondere - den val der openbare school veroorzaken, dan wordt daardoor niet het nieuwe wetsontwerp naar de openbare school zelve veroordeeld. En „is deze inwendig zoo rot en vermolmd dat zij geen grooter mededinging verdragen kon dan nu bestaat, laat zij dan vallen, want in dat geval zou blijken, dat zij de moeite om haar staande te houden niet waard is.

Aan het slot van zijn artikel geeft de heer Buys het verschillend karakter aan van de Eerste en Tweede Kamer, om wille van welk karakter hij de Eerste Kamer aanraadt het ontwerp goed te keuren.

„De roeping van het Hoogerhuis is niet altijd en overal dezelfde, maar nooit is zij aan die van de Volkskamer gelijk. Wat het te doen heeft in onze meestal zeer democratische moderne staten, waar de regelen van het parlementaire stelsel allengs strenger worden toegepast en de regeering meer en meer eene zuivere partij-regeering wordt valt duidelijk genoeg in het oog. Terwijl daar de Volkskamer de sterkte van de politieke partijen afspiegelt, is het Hoogerhuis bestemd om de bewaarder en kweeker te zijn van de staatkundige traditiën van het volk. Staat ginds het cijfer op den voorgrond, hier het politieke inzicht van de leden; en dit inzicht brengt hen noodzakelijk tot de overtuiging, dat het nooit de roeping zijn kan van het Hoogerhuis aan de meerderheid van de Volkskamer haar regeeringsrecht te betwisten, maar enkel om die meerderheid te dwingen gematigd te zijn en de rechten van de minderheid te eerbiedigen. De omstandigheid dat de leiding van de politieke partijen meer en meer aan de ministers dreigt te ontsnappen, om over te gaan in handen van onderaardsche machten, die geen bezadigdheid kennen en ongezind zijn ook maar één enkel voordeel prijs te geven, dat zij kans zien voor hare partij te veroveren, doet de behoefte aan een volkomen onafhankelijk Hoogerhuis allengs sterker uitkomen, en van daar dat alle krachten behooren te worden ingespannen, om dat huis vrij te houden van elk partijverband.

Zoo oordeelden in het jongst verloopen voorjaar rechter- en linkerzijde over het karakter, dat aan onze Eerste Kamer moet werden toegekend, en spoediger dan men toen vermoedde, zal deze nu zelve moeten beslissen welke van die twee zienswijzen de juiste is. Verwerpt zij de schoolwet, omdat zij, zelve liberaal gezind, in die wet de wenschen van de liberale partij niet bevredigd vindt, dan zal het blijken, dat de organen van de rechterzijde goed hebben gezien, en dat de parlamentaire meerderheid in de Volkskamer feitelijk niet regeeren kan, zoo lang zij er niet in is geslaagd het Hoogerhuis tot haren gewilligen dienstknecht te maken. De strijd over de inrichting van dat huis zal dan opnieuw ontbranden, en in haar streven om het geheel gelijkvormig te maken aan de Volkskamer, zal de tegenpartij de logica en het gezond verstand aan hare zijde

FEUILLETON.

ROEMAN HOMBER I ROEMAN MUHE.

UN RELATO DI PASCU

I . . . .

Familia Bronvliet.

Tabata un dia frio den luna di December, dia di vispera di Pascu. Den e cayanan más concurrí dje ciudad koe nos lo no menciona su nomber, sneeuw tabata como un decimetro haltoe i riba camina di coenucoe e tabata na algún lugar hasta dos pia. Entretanto solo de vez en cuando tabata saca su cara fó di meimei dje nubianan color di cinizi i su rayonan débil tabata alumbrá e naturaleza bistí coe su mortaha blanca, es tá, rigor, miseria, crueldad di invierno.

Den un salón atrás di un dje habitacionnan suntuosa, situá den barrio silencioso i distinguido dje ciudad, un mama i su jioe muhé tabata sintá na mesa di koffie. E salón espacioso pero sombrío, únicamente iluminá pa rayonan nebuloso i melancólico di un sol levante, tabatin algo di solemne, di imponente, i completamente na armonía coe e expresion pacífica riba cara dje senjora, koe lo nos presentá na nos amable é indulgente lezadónan como Senjora Viuda Bronvliet. E tabatin den su cara algo dje beljeza, dje hermosura imperecedera koe no obstante su bieheza, tabata hací e Senjora anciana parcé mucho más hoben di lo ke é tabata en realidad, i Agnés, su jioe muhé, su fiel imagen, lo bin disfrutá indudablemente dje mes porvenir envidioso koe naturaleza a dispensá na su mama.

Un momentoe nan dos a keda silenciosamente sintá delanti di otro sin tocá e servicio di koffi; ma ora e moza a huzga k'e silencio tabata dura mucho i k'él a comprendé koe algún cordamento doloroso tabata preocupá cabez di su mama, Agnés a poerba di formá un conversación k'a keda mui poco ó nada animá, pa motiboe koe semper den un caso manera es aki awor, un conversacion obligá, imponé ta fracasá generalmente.

— „Mirá, mama," é dici, tirando un vista pa fo, „ mirá ki hermoso e ramanan di paloe tapá coe sneeuw ta brilja den rayonan di solo."

— „Oenda Leo ta?" e anciana a puntrá coe un voz abao i net manera un hende koe no a tendé lo ke Agnés a papia coe n'éle.

„ Él a bai den stal. El kier bai patina un poco awe tardi."

— „ Ma basta é ta prudente noema," e mama asustada a respondé suspirando.

-- „Bámonos mama," Agnés dici trankilamente, „ si t'esai ta toer cos."........

Involuntariamente e última palabranan ayi a sali coe cierta energía fo di boca dje senjorita, i un bé vista tristoe dje mama a doenéle claramente di conocé k'él a comprendé su jioe muhé perfectamente. Esai a sinti Agnés, ma tabata imposible p'él a retractá e palabranan k'a sali di un corazon verdaderamente jen di amor pa su roeman hombe.

Leopold Bronvliet, imagen di su tata difunto, tabata pretoe di wowo di su mama, obheto di más tierno cuidao materno; i Agnés leeuw di envidiá e promer lugar den corazón dje viuda, a esmeréle semper pa ser pa Leo un bon roeman muhé, dispuesta na cualké sacrificio pa su bienestar.

Leopold a studiá pa abogado i ya ta basta dia caba k'él a despidi dje ciudad di academia p'é bin traha su disertación den e silenciosa casa paterna: pasobra den poco dia él tin di promové i él tin di obtené grado di doctor di hurisprudencia, como un corona merecida pa su aplicación, pa bon uso k'el a haci di anjanan di su estudio. Durante toer e tempoe k'él a frecuentá academia, él tabata un ornato p'e instituto, stimá, apreciá, respetá di toer hende k'a conocéle. Hamás él a larga di toema parte di un chanza inocente, ma hamás nunca també él a jega ni acerca e lugarnan pestífero, contagioso pa nan vicio, pa nan inmoralidad. Acaso senjora Bronvliet no tabatin razon anto di ta orguljosa di su jioe homber? Ta di oenda e mirada melancólica, ora é corda riba su Leo?

Pobercita mama, cuan voluntaria lo él a cedé toer su tesoronan, si esai por a haciéle cumpra e tesoro precioso koe su jioe a perdé. E mama no a dedicá toer su cuidao pa su educacion religiosa? Él no a miréle crecé den fé infantil? Durante e promer anjanan, di su residencia na academia, él no tabata un católico fervoroso? Mucho católico promer koe n'éle no a penetrá den misterio di ciencianan sin sacrificá nan fé? Pakiko anto él mester ser víctima di su sabiduría i di su pensamentoe, pakiko él mester duda, pakiko cai?

Pobercita mama, é tabatin mas koe motiboe di mira coe ansia e porvenir briljante di su jioe favorito. Agnés tabatin razon, (O, gustosamente lo él a halá e palabranan amarga atrás) ora él a bisa: „ Mamá, si ta p'esai, bo no tin di inquieta bo." Leo por a domesticá cabai di más fiera, ma su mes él no por a refrená. Na principio él a combati e ideanan di incredulidad koe tabata presentá den su imaginación: pero débil i más i más débil e batalja fatigante tabata bira, te koe porfin e

hebben; altijd benijdenswaardige bondgenooten, zelfs in een verkiezingstrijd. Mocht daarentegen de Eerste Kamer tot het besluit komen in de schoolwet te berusten, dan zal zij haar zegel hechten aan het streven van hen, die eenige maanden geleden voor hare volkomen onafhankelijkheid in de bres gesprongen zijn. Zij zal dan aan de rechterzijde leeren, dat het Hoogerhuis, al is het ook geheel andere beginselen toegedaan, dan de meerderheid in de Volkskamer aanhangt, toch allerminst aan die meerderheid de vruchten van hare overwinning betwisten wil, en zij zal tevens de minderheid tot dankbaarheid stemmen. Immers die minderheid weet dat, wanneer de nieuwe schoolwet hare rechten veel beter eerbiedigt dan zij reden had te vreezen, zij deze gelukkige uitkomst verschuldigd is, niet aan de gematigdheid van hare tegenstanders, maar aan de zeer gegronde vrees voor het voto van de Eerste Kamer. De genomen beslissing zal dan over het eigenlijk karakter van deze Kamer een zeer helder licht doen opgaan en, door tegelijk meerderheid en minderheid met dat karakter te verzoenen, tot bevestiging van haar gezag niet weinig bijbragen."

De liberale partij verge daarom van de Eerste Kamer niet meer dan zij kan en mag uitrichten en leere toch eidelijk eens de moeilijke kunst, om op hare beurt minderheid te zijn. Mocht haar driftig optreden tegen de ontworpen schoolwet doeltreffen, dan vrees ik zeer dat deze schijnbare overwinning ten slotte daarop zou uitloopen; vooreerst, dat onze Eerste Kamer op hield te zijn een van de politieke partijen onafhankelijk en juist daarom machtig staatscollege en ten andere, *dat ons wat vroeger of later een regeling van het lager Onderwijs werd opgelegd, voor welke de naam van "ongeluksnet" vrij wat beter passen zou, dan voor het thans aanhangige ontwerp.*

Wij behoeven hier niets meer aan toe te voegen.

COLLEGIO STO. TOMAS.

Maandagavond was een recht feestelijke voor de studeerende jeugd op het "COLLEGIO STO. TOMAS" der EE. WW. Fraters aan de Overzijde. Dien avond had, in tegenwoordigheid van Z. D. H. Mgr. H. A. M. Joosten. de Z. Eerw. Geestelijkheid van Otro-Banda en Pietermaai, benevens een kleine schaar van bloedverwanten en kennissen der studenten, de jaarlijksche prijsuitdeeling plaats.

De eenvoudig maar smaakvol versierde zaal, waar de plechtigheid te vijf uur een aanvang nam, zoowel als de opgewekte gezichten der studenten, maakten op den binnenkomende al dadelijk een prettigen indruk, die nog verhoogd werd, toen de vroolijke tonen van een gul welkomstlied, met pianobegeleiding, het gehoor der aanwezigen streelden. Nu begon de uitvoering van het afwisselend program, die inderdaad onberispelijk was. Hierbij gaven de studenten in keurige voordrachten blijk van hun bedrevenheid in het zuiver spreken van verschillende levende en doode talen en het bespelen van onderscheiden muziekinstrumenten. Wat het eerste aangaat, wist men vaak niet, wat het meest te bewonderen, de vloeiende, geaccentueerde uitspraak, de natuurlijke, bevallige declamatie, of het blijkbaar geoefend geheugen van den leerling. Maar het moment van den avond was voor de jongelui natuurlijk de uitdeeling der schoone prijzen, die zij onder handgeklap der toeschouwers, uit de handen van Z. D. H. kwamen ontvangen, met een blijdschap, welke in hun stralend gelaat een allergetrouwsten spiegel vond, en die zich ook scheen te uiten in het opgewekte koor, dat het slotnummer van het uitstekend geslaagde program vormde.

Ten slotte richtte Monseigneur een hartelijk woord tot de studenten, waarbij Z. D. H. zijn tevredenheid te kennen gaf en de hoop uitdrukte dat zij eenmaal als waardige en verdienstelijke zonen van Kerk en Vaderland, de vruchten zouden plukken van de uitmuntende opvoeding en het degelijk onderwijs, hun door zulke waardige leermeesters verstrekt. Hierop schonk Z. D. H. hun allen den zegen en daarmede werd de plechtigheid besloten.

Gaat het den anderen, die deze prijsuitdeeling bijwoonden, als ons, dan hebben zij dien avond het „COLLEGIO STO. TOMAS" verlaten met een vaster overtuiging in zijn toekomst. Het is algemeen bekend, dat de EE. WW. Fraters van Tilburg sedert de stichting hunner Congregatie in Nederland reeds lang de sporen verdiend hebben op het gebied van opvoeding en onderwijs; hun colleges, scholen en talrijke schoolwerkjes behooren tot die, waarop het Katholiek onderwijs roem draagt: en hetgeen wij verleden Maandagavond gezien en gehoord hebben op hun inrichting alhier, doet ons gelooven, dat het „COLLEGIO STO. TOMAS" weldra iedere Nederlandsche inrichting van dien aard op zijde zal streven.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Door de matrozen van Zr. Ms. stoomschip „Johan Willem Friso" is aan den Hoog Edel Gestr. Heer Gouverneur der kolonie afgedragen een bedrag van *f* 300.— als opbrengst van de door hen ten behoeve der armen op dit eiland gegeven tooneelvoorstelling.

Bij beschikking van Zijn Hoog Edel Gestrenge heeft onze Doorluchtige Bisschop van dat bedrag de som van *f* 120.— ten bate zijner R. K. armen ontvangen.

Wij hebben de eer, namens Zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid, voor die edele gift den innigsten dank te betuigen.

Bij Gouvernements beschikking dd. 29 November jl. N° 729, zijn de bestaande quarantaine-maatregelen voor schepen komende van *Maracaibo*, opgeheven.

Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn bevonden:

William Alsen, Safira Curiel, Dermij Castro, Lavinia Derks, Rudolf Haggeminne, Matilde Meul, Vichtor Marchena, R. de St. Malo, Maria Maduro, Adolfo Noel, Lionora Nansia, A. W. Senior, Maria H. de Vanderrée, Woldemar Yarmeister.

Het Rifwater is in den nacht van Vrijdag op Zaterdag der vorige week het tooneel geweest eener afschuwelijke misdaad. Eene ontaarde moeder, heeft haar kind, dat volgens verklaring der dokters levend ter wereld is gekomen, onmiddelijk na de geboorte aan het water prijs gegeven. Het naakte lijkje werd in den morgenstond opgevischt. Naar men ons mededeelt, is het gerecht reeds op het spoor van het onmensch, dat dezen gruwel pleegde.

— Naar luid van berichten uit Venezuela, is het land rustig. Er loopen evenwel geruchten, volgens welke de aanhangers van generaal GUSMAN BLANCO aan het woelen zouden zijn.

De vader van general JOAQUIN CRESPO is te Maracay overleden.

Te Caracas is gestorven de heer GIOVANNI VENANCI, minister-resident van Italië in die hoofdstad. Acht dagen na zijne aankomst aldaar bezweek hij aan de gele koorts.

(*De Vrijm*)

NEDERLAND.

Bij de uitvoerige gedachtenwisseling over de onderwijswet in de afdeelingen der Eerste Kamer bleek groote verdeeldheid van gevoelens. Het bestaan eener meerderheid in bepaalde richting bleek niet, ook omdat meerdere leden zich hunne stem voorbehielden tot na de ontvangst der regeeringsinlichtingen.

Voor velen lag een overwegend bezwaar in de ongrondwettigheid van rijkssubsidie aan niet voor allen toegankelijke scholen. Hier tegen kwam een aantal andere, ook liberale, leden op, die de klachten der tegenpartij gegrond achtten. Eerstbedoelde groep achtte de wet ook onbestaanbaar met de bij grondwet bevolen aanhoudende regeeringszorg voor openbaar onderwijs, waartegenover werd opgemerkt, dat mededingen tusschen openbaar en bijzonder onderwijs de openbare school ten goede komt.

Vele leden weigerden goed te keuren eene wet, die het openbaar onderwijs benadeelde. Vele anderen, wel verre van die schade in te zien, zagen in de wet eene aanmerkelijke verbetering van het openbaar onderwijs.

Ontkenden vele, dat de schoolstrijd met deze wet zou eindigen, anderen waren diep overtuigd dat de strijd in felheid zou afnemen.

Vrij algemeen verlangde men van de regeering eene stellige verklaring omtrent de beëindiging van van den schoolstrijd.

Onderscheidene leden betreurden het gemis van het beginsel van leerplicht in de wet, maar velen keurden het goed, dat de regeering dit juist tot na de oplossing van den schoolstrijd aanhield.

BUITENLAND.

Italie.— Zondag, 10 Nov. heeft Z. H. de Paus in de zaal der *Loggia* de plechtige Zaligverklaring voltrokken van den Franschen martelaar Jean Gabriel Perboyre, in tegenwoordigheid van de kardinalen, de prelaten en consultoren van de Congregatie der Riten en van 2000 Fransche pelgrims, zijnde de laatste afdeeling der 10,000 Fransche werklieden, welke de bedevaart naar Rome zullen maken. Ook het *corps diplomatique* en een groot aantal genoodigden waren tegenwoordig o. a. vele patriciërs, deputatiën van de Vincentiusvereeniging, de Lazzaristen, de Liefdezusters en de bloedverwanten van den Gelukzalige, zoo als zijn broeder die priester is te Parijs en zijn zuster die Liefdezuster is te Napels. De plechtigheid begon te 10 uren met de voorlezing van de Breve der Zaligverklaring, waarna de schilderij onthuld werd, welke den Zalige voorstelt. Na het gebed door den kardinaal-prefect der Riten, Aloisi-Masella en het *Te Deum*, werd de H. Mis opgedragen door den patriarch van Constantinopel. In den namiddag, tijdens de Vespers, kwam de H. Vader terug om bij het altaar van den Zalige te bidden.

— Te Rome is een persoon gevangenomen, die in een der voornaamste hotels logeerde onder den naam van prins de la Tour d'Auvergne, huisprelaat van Z. H. den Paus. Hij had zelfs hooge geestelijken om den tuin weten te leiden en werd gearresteerd op het oogenblik, dat, hij in bisschoppelijk gewaad met twee prelaten het college der Propaganda binnentrad.

De pseudo-prelaat bleek zeker Michel Allé te zijn, die zich ook in Frankrijk en België onder zijne vermomming aan oplichterijen had schuldig gemaakt en o. a. in het Trappistenklooster te Weshall, bij Antwerpen, 2500 francs en een gouden horloge had gestolen. Door de Belgische overheid was zijne uitlevering aangevraagd. De bedrieger bleek nog in het bezit van het horloge te zijn en bekende. Den vol-

---

hoben a cai den e remolino koe parcé ta ahogá, asfixiá e última chispa di fé infantil, di modo koe él també por a entoná k'e poëta koe kier a idealizá modernismo.

Mi esperanza ta tristeza
Tristeza ta mi esperanza.

Agnés tabata sabi koe fo di anja pasá su roeman no a cumpli coe cuaresma, ma e mama tabata suponé esai noema; pero kiko otro nan dos por a haci sino di pidi Dios p'éle?

— "Di toer modi é kier pa mi bai coe n'éle," Agnés dici despues di un momento di silencio.

— "I bo ta bai?" e senjora a puntrá.

— "Mi no por, mamá; awe merdia mi tin di bai misa."

— "Esai ta berdad Agnes. Nos lo bai huntoe......"

N'e momento ayi Leopold a drentá i tantoe, e mama como e roeman muhé a respondéle amigablemente su saludo.

— "Bo tin idea di bai patiná ó di bai coeri den narria (slede, na hoelandes; un wagen sin wiel arrastrá pa cabai, etc.)" e mama a puntrá.

— "Patiná nó, ma si coeri den narria coe dos cabai riba sneeuw; mira ki un tempoe hermoso, i sneeuw ta un pia diki. Probablemente den hinter invierno lo no presentá más asina un bonita ocasión. Bo també no ta bai, Agnés?"

— "Ai, Leo............"

— "Vámonos, mi roeman, no busca excusa. Ta asina agradable i asina divertido. Kiko mamá ta bisa, él no mester bai?"

— "Lagá pa te aki dos tres dia, Leo," e mama a contesta.

— "Ai, mamá, anto e dia ayi podiser lo no ta asina gracioso. Pakiko no awe mes?"

— "Nos tin di bai misa," e mama dici coe confianza. "Majan ta Pascu di nacementoe i anto...." E bon muhé no a continua i pensativo Leopold a keda ta mira e candela den fogón (kachel, estufa). E reserva di su mama no a gustéle i esai a molestiéle ainda mas, pasobra él a comprendé ki doloroso lo ta pa su mama cualké palabra, di mas mínima alusión riba materia di misa ó di religion.

— "Bo ta un caprichoso mahadero" Agnés dici chanzando graciosamente: "bo ta semper caprichoso manera promer ayá....." i él a bati riba su lomba, afin di rankéle fo di su meditación i pa desvanecé e impresión dolorosa dje momento ayi.

— "I bó ta mi bon roeman," Leo dicí coe un mirada koe tabata comprobá sinceridad di su palabra i tabata doena testimonio k' él a comprendé intención di su roeman.

— "Muchoe bon," Agnés a continuá alegremente: "ya koe bo a haci mi awor asina un bonito compliment, lo mi haci bo un proposición. Mamá sô lo bai misa awe merdia i mi te awe tardi; ma bao di condición, koe si ta cos mi no a bolbé cas promer koe siete ora, anto bo ta bin busca mi na misa. Asina no ta bon, mamá?"

E senjora a scucha nan coe gusto i como él tabata convencé koe Agnés tabata ehercé grande influencia riba su roeman i koe ta coe ayudo di Dios é tin di spera dje influencia ayi, lo ke su suplica materna no por a obtené te hasta awor, asina anto él a aproba intención di Agnés i Leo a primintí di cumplí fielmente k'e condición.

O, cuántoe Agnés no a desea di por a haja un ocasión di haci su roeman drenta den misa? Vista di templo di Dios lo no por ta capaz di toca e alma extraviada? Ai, ¡si esai socedé!

Involuntariamente un silencio doloroso a bolbé bini den nan conversación, i Agnés tabata buscá di kibréle di toer modi.

— "Ma bisa mi un cos Leo, acaso bo idea ta di bai haci un paseo peligroso, un paseo di kibra garganta?"

— "Nó del todo. Ta kiko bo kier bisa?"

"Ta un rato pasá, bo a papiá di bai coe dos cabai.

— "I kiko tin k'esai?"

— "Esai lo mi no hací, mi jioe" e senjora dicí. "Si ta cos bo kier bai coe dos cabai un delanti di otro, bai anto bo so coe cochero."

— "Ta bon, mamá, lagá Agnés mes bisa anto com é kier."

— "E cabai Pretty adelanti," Agnés a respondé.

— "Ma e tin di hiba mamá misa."

— "Un otro cabai anto, ma no dos, bo a tendé?"

Leopold a sonreí mirando e miedo koe su roeman tabatin di bai coe dos cabai un gespan delanti di otro, i sin embargo e mes senjorita tímida ayi por a haci algún bê di Leo lo ke e tabata hiba di gustoe. Ki cosa tan particular?

Un cuarto di ora después bo por a tendé den patio sona di kloknan dje harnas ruso, i Agnés a bisti un sombré di terciopelo rand hanchoe koe tabata tapa completamente su hermosa cara, mientras él a envolvé su curpa den un manta ricamente bordada, afin di preservéle contra rigor di frio, por si acaso su guante largo, su cuero di pantera i demas medidanan di precaución resulta insuficiente.

E ta sigui.

genden morgen vond men hem opgehangen in zijne cel.

—De H. Congregatie der Propaganda houdt zich onledig met de voorbereiding van het herstel der Katholieke hiërarchie in Egypte; waarbij de oude bisschoppelijke zetels weer opgericht zullen worden onder metropolitaanschap van het patriarchaat van Alexandrië. De hiertoe strekkende breve zal worden gepubliceerd, zoodra de H. Stoel daaromtrent tot overeenstemming is geraakt met Engelands buitengewone gezant, die verschillende godsdienstige quaesties met den Paus moet regelen, waaronder de Egyptische een der voornaamste is.

-Keizer Wilhelm is met zijn echtgenoote behouden te Venetië aangekomen, waar zij door al de overheidspersonen werden verwelkomd. De Keizer en de Keizerin begaven zich daarop aan boord der *Hohenzollern* en voeren de stad binnen, door een op gewonden menigte toegejuicht en met kanonschoten begroet. Langs de kaden en in gondels te water bewoog zich een ontzagelijke menigte. Om vier uur vertrok de keizer naar Monza, terwijl de keizerin in de stad der Laguna achter bleef, waar zij op het St. Marcus plein afstapte.

Te Monza kwam keizer Wilhelm 's avonds om kwart voor tienen aan en werd aan het station door den koning met den kroonprins en vele autoriteiten opgewacht. De vorsten omhelsden elkander. Er heerschte veel levendigheid en verscheidene huizen waren feestelijk verlicht. De keizer gebruikte het avondmaal in zijn vertrekken.

—Woensdag *13 Nov.* is keizer Wilhelm uit Monza vertrokken, na een zeer hartelijk afscheid te hebben genomen van koning Humbert, met wien hij dien dag een heerlijke jachtpartij had gemaakt, waarbij niet minder dan 800 fazanten werden geschoten.

Donderdag vertrok de Oostenrijksche keizer uit Weenen naar Innsprük en dienzelfden dag kwam ook keizer Wilhelm met zijn gemalin daar aan. Keizer Frans Jozef wachtte aan het station den trein af, waarmee zijn keizerlijke bondgenoot zou ariveeren. Bij hun aankomst stond keizer Wilhelm aan het portier van het rijtuig, de keizer van Oostenrijk stapte toen op de trede van den keizerlijke waggon en groette den keizer en de keizerin op de hartelijkste wijze. De beide souvereinen omhelsden elkander en Frans Jozef kuste de hand der keizerin. De keizers namen daarop plaats in een coupé en waren spoedig in een levendig en druk gesprek gewikkeld.

En dichte volksmenigte begroette den keizerlijken trein met toejuichingen.

De Oostenrijksche keizer bood de keizerin den arm aan, om haar naar een waggon te geleiden, waar een ontbijt gebruikt werd. Tegen half een vertrok de trein weder; Keizer Frans Jozef begeleidde keizer Wilhelm tot Rosenheim.

Engeland.—De vraag, die te Londen groote belangstelling wekt, is of Emin Pacha zijn voorraad ivoor meegebracht heeft. Volgens zijn eigen mededeelingen had dr. Schnitzer te Wadelaï een voorraad van 600 ton. Indien deze niet door de Mahdisten in beslag is genomen en Emin veilig de kust bereikt, zal hij in dien voorraad een onmetelijk kapitaal bezitten, daar het blokivoor in den laatsten tijd van 800 p. st. per ton tot omstreeks 2000 p. st. is gerezen en wellicht nog duurder zal worden.

Gelijk men zich zal herinneren, moest dit ivoor dienen om de onkosten van Stanley's reis te bestrijden. Men vreest echter, dat deze schat na Emins verdrijving in handen van de troepen van den Mahdi is gevallen.

—Met groote statigheid en pracht heeft Zaterdag de inhuldiging plaats gehad van den nieuwen burgemeester der Londensche City, sir Henry Isaacs, een der aanzienlijkste Joodsche burgers der hoofdstad.

Nog wel zoo merkwaardig echter dan deze middeneeuwsche plechtigheid en het even gewone feestmaal des avonds in „Mansion-house" was dat daaraan niet minder dan drie ministers 't woord hebben gevoerd en onder deze het hoofd van het Kabinet, Lord Salisbury.

De lord sprak over alles of allerlei op politiek gebied. 't Merkwaardigst was echter wat hij over den algemeenen toestand zeide.

Het eenige, zei, hij, dat onrust wekt, is de Cretenzische opstand, en die dooft uit. Europa kan welvaren, zonder zijn toekomst aan het vreeselijk en onzeker lot des oorlogs toe te vertrouwen. Zinspelend op de geruchten van Engelands toetreding tot het Drievoudig Verbond, zei de minister, dat elke verandering der kaart van Europa, waarbij het gebied van een of andere mogendheid zou worden vergroot, geweldigen naijver en botsingen zou verwekken, die elk wil voorkomen.

De geruststellende slotsom was: Het weerglas rijst in Europa blijkbaar: „Mooi weer!" „Vrede!" De best ingelichte staatslieden achten den vrede meer verzekerd dan ooit.

De minister wou dan ook maar niet bepaald behandelen wat Engeland in geval van oorlog zou moeten doen: 't zou dwaas en onmogelijk zijn. Al wat wij kunnen zeggen, zoo sprak hij, is dat wij als allen werken ter bevestiging van den vreedzamen toestand, die elken dag hechter schijnt te worden.

Alsdus lord Salisbury. Op zijn woorden afgaande, zou men waarlijk weinig meer te wenschen hebben. „Vrede, vrede en geen gevaar." 't Is goed er bij te bedenken, dat die zoo spreken ook slechts menschen zijn, en ook eerste ministers evenmin de geschiedenis schrijven als den loop der dingen in hun hand hebben. Toch hebben zulke getuigenissen waarde; zoowel voor hen die ze geven, als voor den goeden invloed dien ze altijd oefenen.

Frankrijk.—De Kamer is gisteren geopend. Ter handhaving der orde waren strenge maatregelen genomen, daar de Boulangisten van deze gelegenheid gebruik wilden maken om eene groote betooging voor het gebouw te houden. Op de Place de la Concorde waren 200 politie agenten geposteerd, alleen de afgevaardigden mochten daar passeeren; voor het Palais de l'Industrie was een escadron cavalerie opgesteld; in verschillende kazernes waren troepen gereed gehouden: de toegangen van de Champs Elysées werden bewaakt. Te 2 uren kwam er een troep, die Déroulède en andere Boulangisten begeleidde, op de Place de la Concorde. De politie dreef, na voorafgegane waarschuwing, de troep uiteen en liet alleen de afgevaardigden door. Er was vrij wat volk op de been, doch er gebeurde verder niets.

Tengevolge van deze rustverstoring zijn Déroulède, Paulin, Mary, Lehérissé en Boudeau, Boulangistische afgevaardigden gearresteerd geworden. Ook nog een zestigtal andere personen, die weigerden uiteen te gaan, werden gevat.

In de Kamer sprak Blanc, die als oudste in leeftijd het voorzitterschap waarnam, over de overwinning, die de republikeinen bij de verkiezingen behaald hebben. Hij werd toegejuicht, door de bonapartist Baudry d' Asson riep: Dat hebt gij te danken aan knoeierijen en aan diefstal!

De afgevaardigde van l' Allier, heeft woord gehouden: hij heeft zijn zetel in de Kamer ingenomen in een blouse gekleed.

Hij kwam vergezeld van generaal Cluseret, in de Kamer. De bode, die een man ineen kiel het parlementsgebouw zag binnenkomen, liep op hem toe om te zeggen, dat het publiek geen toegang had. Generaal Cluseret hield den beambte tegen, zeggende: dit is de heer Thivrier, de nieuw afgevaardigde van Montluçon, en de bode maakte een diepe buiging. De kiezers van Montluçon, die er op gesteld waren, dat hun afgevaardigd in blouse naar de Kamer zou gaan, kunnen dus tevreden zijn.

Floquet werd met 348 van de 510 uitgebrachte stemmen tot voorloopig voorzitter gekozen. Develle en Casimir Perier werden tot ondervoorzitters gekozen. Boulanger verkreeg voor het voorzitterschap 25 stemmen.

Turkije.—De *Daily News* bevat een schrijven uit Creta, waarin de vroegere beschuldigingen tegen de Turken, omtrent wreedheden en afpersing jegens de Christenen, nadrukkelijk werden herhaald, onder bijvoeging dat Chakir-pacha het bestaan dezer geweldadigheden erkent maar de schuld ervan op de hooge ambtenaren werpt. De correspondent schrijft ook, dat de Turksche troepen op het eiland oproerig blijven wegens de onvoldoende uitbetaling der soldij, terwijl Chakir-pacha klaagt, dat zijne regeering hem onvoldoende inlichtingen heeft gegeven.

Alle soorten van overtredingen worden voortdurend op het eiland gepleegd, en de tijdingen, welke dagelijks uit het district Rhetyme komen, zijn hartverscheurend. Geen enkel inwoner van aanzien kan voor zijn leven borg blijven, en de voorname ingezetenen verlaten allen het het land, om de gevangenissen te ontvluchten.

In de gevangenissen gebeuren de schandelijkste wreedheden. De gevangen worden er met zweepen geslagen, tot de grond met bloed is bedekt. Niet alleen in de gevangenissen maar onder de gansche bevolking van het geheele eiland heerscht een onbeschrijfelijke schrik voor den knoet. De boeren, die verzuimen een Turksch militair—al is het maar een gemeen soldaat—te groeten, ondergaan de bloedigste kastijding. De protesten tegen de gruwelen worden enkel door vrouwen geteekend, omdat de mannen niet meer durven.

Onder deze omstandigheden is het niet te verwonderen, dat de Cretenzers op het zien alleen der Turksche troepen zoo verschrikt zijn, dat zij de vlucht nemen. En onlangs wer den eenige dezer boeren eenvoudig neergeschoten, omdat zij op de vlucht gingen. Wat de behandeling der vrouwen aangaat, deze is, om er niet over uit te weiden, eenvoudig schandelijk. Indien men daar niet meer van zegt, dan is het omdat geen enkel Cretenzer—en nog minder eene Cretaansche vrouw—feiten wil bekend maken, die als een eeuwige schande op de familie zouden gedrukt blijven....

De Cretenzers worden gedwongen te arbeiden voor de Turken, en van betaling of vergoeding is natuurlijk geen spraak.

Zoo worden, in de negentiende eeuw, de Cristenen behandeld door de Turken!

Creta.—Door de Engelsche regeering is een diplomatieke correspondentie betreffende Creta openbaar gemaakt. Daaruit blijkt, dat Salisbury door den gezant Morier aan de Grieksche regeering heeft doen weten, dat het Engelsche gouvernement het ernstige van den toestand op Creta wel beseft, doch niet kan toegeven dat deze toestand de tusschenkomst van Griekenland zou wettigen.

Ook Crispi telegrapheerde na Londen en Berlijn, dat hij in den bedoelden toestand geen aanleiding kan zien tot militaire toebereidselen. De Duitsche regeering gaf aan de Porte den raad, onverwijld met haar eigen troepen alleen de orde op Creta te herstellen, onder bijvoeging, dat Duitschland Griekenland niet begunstigen kan. Von Giers deelde aan Morier mee, dat hij tot de Grieksche regeering een krachtig vertoog had gericht en haar had onder het oog gebracht, dat Griekenlands beraamde handelwijze door geen enkele mogendheid zou kunnen worden toegelaten.

De heer Spuller eindelijk gaf aan den Britschen gezant te Parijs te verstaan, dat ook de Fransche regeering een interventie op Creta onmogelijk acht, zonder voorafgaand onderzoek en onderlinge overeenkomst tusschen de mogendheden.

Afrika.—Latere berichten uit Zanzibar doen ernstigen twijfel ontstaan omtrent den vermelden moord van Dr. Peters. Bij de Duitschers op de Oostkust vindt de tijding weinig geloof, en aan het departement van Koloniën in Berlijn is nog geen officieele bevestiging van de vernieling der expeditie ingekomen.

De bekende Afrika-reiziger Clemens Denhardt, die zich in het sultanaat van Witoe bevindt, heeft geseind, dat hem tot hiertoe elke geloofwaardige tijding van den dood van Dr. Peters ontbreekt. Hij twijfelt daaraan, want op het einde van October heeft de geheele Duitsche Emin-expeditie nog aan de grenzen van Witoe vertoefd, omdat tengevolge van verschillende wederwaardigheden bijna al haar levensbehoeften deels door vuur, deels door water waren verloren gegaan, en zij zich eerst weder nieuwen voorraad moest aanschaffen, wilde zij verder kunnen doordringen.

Het gerucht van den dood van Dr. Peters en de zijnen, was overigens tot dusver nog maar alleen verspreid door kust-Arabieren, die weinig geloofwaardig zijn. Door zijn betrekkingen met de inboorlingen kan Denhardt het eerst onderricht zijn, en hij is ook degeen, die het snelst aan de expeditie van Peters hulp zou kunnen bieden.

De correspondent van de *New-York Herald*, welk blad zoo men weet vroeger in zeer nauwe betrekking tot Stanley stond, heeft van de directie van dat blad in last gekregen, Stanley en Emin Pacha tegemoet te gaan met een voorraad van al wat den mannen, die zulke ontberingen hadden te doorstaan, aangenaam zou kunnen zijn.

NOTICIANAN DI CABEL.

Londres, Dic. 7.—Enfermedad di príncipe di Gales ta causando temor.

Den un reunión na Manchester, liberalnan a resolvé di keda neutral den luchanan europea: koe nan lo ta na favor di separación di Iglesia i di Estado den principado di Gales i koe nan lo haci oposición na e lei pa coempra terreno na Irlanda.

Tin rumor ta circulá koe Alemania kier toema parte den política interior di Brasil, ma ni Estados-Unidos ni Inglaterra lo no permiti esai.

Paris.—Gobierno francés a acreditá su ministro cerca e gobierno nobo di Brasil.

Stanley i Emin Bey a yega Bagamoyo na Oost di Africa.

Madrid.—Conseho di ministronan lo reconocé república di Brasil.

Nan ta kere koe conseho di ministronan lo aprobá e proyecto pa pone un ferrocarril den centro di Cuba.

General Lopez Domingues, miembro di influencia den partido di oposición tabatin un entrevista coe Sagasta, i el ta exihí di djele cumplimiento dje promesanan tocanti introducción di reformanan democrática.

New-York.—Jeffersen Davis, ex-presidente di Estadonan Confederado di Zuid (durante guerra di separación) a moeri. El tabata biba na New-Orleans.

Roma.—Cámara di Diputadonan a aceptá un lei pa kita derecho diferencial di aduana riba importacionnan francés.

Rio-Janeiro.—General di Jesuitanan a doena orden na toer miembro dje Companía di abandoná Brasil.

Paris, Dic. 8.—Conseho Municipal a manda República di Brasil un mensage di felicitación.

Un courant di Londres ta sigurá koe pronto Boulanger lo bai América.

Cámara a anula elección di Boulanger.

Madrid.—E ensayonan nobo k'e barcoe di bao di awa di Peral ta satisfactorio.

Londres.—Cas di Rotchild a declara koe l'é sigui sostené Brasil. Stanley a yega Zanzibar.

NewYork, Dic. 10.—Fo di Londres nan ta bisa koe la Reina i Khedive a manda mensage bai felicitá Mr Henry Stanley.

Berlin.—Profesor Leyden a sali dj'aki p'e bai San Petersburgo, na oenda l'é ta na entera disposición di Czar.

Viena.—Sublime Puerta a em-

pleá forza armada pa sofocá algun desorden.

Lisboa.—Don Pedro tabata ricibi coe toer honor imperial.

Madrid.—Cortesnan a stop nan reunión dia 14 pa nan bolbe sinta despues di pascu di nacementoe.

Paris. Dic: 11.— Eleccionnan di Cufarelle, Vervins, Coulision, Joffrin, i Bourganet ta declara valida.

Un miljon seis cientoe mil franc ta concedé pa fondonan secretoe. Despues dje votación ayí tabatin un escena tumultuosa, causá pa boulangistanan.

Deroulède a proponé pa declará elección di Boulanger válida: e moción ayí tabata rechazá coe 360 votos contra 123.

Tirard a doená di conocé koe Gobierno no tin intención di contrae tratado nobo di comercio.

Londres.— Parnell, pa motiboe di enfermedad, lo no haci su discurso na Nottingham según tabata anunciá.

Bruselas. — Un artículo di *Frankfurter Zeitung*, bisando koe si en caso Rei Leopold no anda coe prudencia, l'é perdé su corona, a causá grandi sensación.

Nan a arrestá un inglés na momento k'él tabata toemando plan di fortificacionnan di Sebastopol.

Madrid.— Nan ta doena nobo di morto di Marquez di Montemar, exembahador di Spanja na Italia.

Londres. Dic: 12.— Tin noticia koe Mr. Macdonald, director dje courant *New Times* a moeri.

Dia luna próximo lo ta someté na huicio di gabinet e e proyecto di lei pa arreglá e alquilernan atrazá di tera.

Na consecuencia di ponementoe di trabao abao na fábrikanan di gaz, nan a stop trabao na arsenal di Woolwick.

Paris.— Muchoe caso di *grippe* (zinking, catarro).

Na San Petersburgo e enfermedad ayi a toema un carácter epidémico.

Courantnan republicano ta atribuí na alta política koe elección di Joffrin ta declará válida.

Boulangistanan tin intención di haci un demostración contra Joffrin i Rouvier.

Gobierno a resolvé di toema parte den e convención menotaria.

Viena.— Emperador a autorizá Archiduque Karl Ludwig p'é revistiéle coe dignidad imperial na caso di ausencia di emperador, ó si é ta incapaz di ehercé su función como tal.

Senado a aceptá un voto di censura contra Ministro di Marina, pa motiboe k'él a coempra tres cajón, k'a resulta inservible. K' esai él a proporcioná tesoreria un pérdida di 80.000 dollars.

Berlin.— Dic 13. Nan ta papia di un próximo matrimonio entre gran-duque di Rusia i princesa Margaretha di Prusia, roeman muhé di Emperador.

Rio-Janeiro.— Según nan ta bisa, Jesuitanan lo ta expulsá di Brasil, i nan propiedadnan lo ta confiscá.

Nan ta doena pa sigur koe lo bini un banki coe un capital di 100 miljón piastres.

Mexico.— Congreso a concedé 6.000 *pesos* na viuda di General Corona, asesiná algún dia pasá.

Paris.— E comisión di ingenieronan koe lo bai inspectá trabaonan di Canal di Panamá, a sali den e dianan aki.

Servicio di ferrocarrilnan ta interrumpí á consecuencia di grandi acumulación di sneeuw den Alemania central.

Legación americana na Pera (Constantinopla) a coeminsa un proceso contra Moussa Bey, acusá koe t'éle ta la causa di asesinato di un misionario.

Via Trinidad.

Nov: 27. Un incendio a destrui na Lynn, Massachusetts, muchoe propiedad, evaluá pa 6 miljón dollar. Vapor *Santiago* di *Wilson Line*, a pegá candela na su biaha di New-York pa Hull; toer hende a scapá.

San Tomas.—Na 12 ora dja' nochi un temblor basta fuerte a pasa aki

VERSCHEIDENHEDEN.

De Eiffeltoren overtroffen.

Sir Edward Watkin heeft het plan opgevat in Londen een toren te bouwen die den Eiffeltoren zal overtreffen. Hij zal 380 meter hoog zijn.

Het bestuur van de Londen Tower Companij looft nu twee prijzen uit, een van 500 en een van 250 guineas, voor de beste ontwerpen voor zulk een gevaarte. Meidevingers uit alle landen worden toegelaten.

Wat gaat er tegenwoordig al niet werktuigelijk.

Men steek een dubbeltje in een toestel en haalt het er als chocolade, bonbons, een verzekerings-polis of eau-de-cologne weder uit. Menschenhanden zullen, als het zoo door gaat, weldra niet meer noodig zijn.

De nieuwste uitvinding in dit opzicht is het zelfwerkende photographeertoestel, dat aan de stations te Londen staat. Men klimt op een ijzeren plaat en steekt een penningstuk in een sleuf, ten gevolge waarvan het deksel van de lens van het photographeertoestel wordt verwijderd en uw beeld op de gevoelige plaat wordt opgenomen. Op een fabelachtig snelle wijze wordt het beeld werktuigelijk ontwikkeld, want na drie en een halve minuut glijdt het reeds kant en klaar uit den toestel.

In de Iersche *Record* wordt door mr. Cane een artikel gewijd aan de onophoudelijk kanonade van meteoorsteenen (zoogenaamde vallende sterren), waaraan onze aarde is blootgesteld. De heele aarde over vallen meteoorsteenen, donderbeitels of hoe ze ook genoemd worden. Alleen in het Britsche museum te Londen bevinden zich 300 verschillende soorten waaronder er zijn die 3 ons en ook die drie ton wegen. Schepen in volle zee door zulke meteoorsteenen getroffen, worden in de grond geboord.

De kapitein van het Amerikaansche oorlogschip *Alaska* rapporteerde dat een meteoor van ontzaggelijken omvang niet ver van het schip in zee plotte: "had de meteoor het vaartuig geraakt, de *Alaska* zou gezonken zijn en niemand zou zijn overgebleven om de ramp te verhalen." V. Humboldt verhaalt in ziin *Kosmos* van een schip, door zulk een luchtverschijnsel getroffen. In de Journalen van de *Lima* en de *Silverbow* wordt mede gewag gemaakt van reusachtige "vallende sterren," die gelukkig de vaartuigen ongedeerd lieten en, zooals de stuurman van de *Silverbow* rapporteert, in zee vallende een geluid veroorzaakten, harder dan een kanonschot.

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curazao.